

Sygn. akt VIII C 1731/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 20 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant: Bernadeta Piskorek

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa: Banku (...) S.A. w K.

przeciwko: J. Ł.

o zapłatę

I oddała powództwo;

II zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 sierpnia 2012 r. strona powodowa Bank (...) S.A. z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej J. Ł. kwoty 2559,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała, iż pozwana w dniu 28 września 2007 r. zawarła z (...) Bank S.A. umowę kredytu. Z uwagi na fakt, iż kredyt nie został spłacony w dniu 9 lipca 2012 r. skierowano do pozwanej pisemne wezwanie do zapłaty, a w dniu 6 sierpnia 2012 r. wystawiono wyciąg z ksiąg bankowych. Zgodnie z nim na wymagalne zadłużenie pozwanej składają się: niespłacony kredyt w kwocie 2115,33 zł, umowne odsetki kapitałowe w kwocie 265,10 zł, odsetki za zwłokę za okres od 25 czerwca 2012 r. do dnia 6 sierpnia 2012 r. w wysokości 49,10 zł oraz opłaty w kwocie 130,43 zł.

Ponadto wskazała, iż miało miejsce połączenie przez przejęcie spółek w wyniku którego Bank (...) S.A. z siedzibą w K. przejął majątek (...) Bank S.A.

W dniu 12 września 2012 r. został w niniejszej sprawie wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, od którego pozwana skutecznie wniosła sprzeciw. W sprzeciwie wniosła o oddalenie powództwa w całości, podnosząc nie udowodnienie roszczenia, a z ostrożności procesowej jego przedawnienie.

Zarządzeniem z dnia 29 kwietnia 2013 r. Przewodniczący zobowiązał stronę pozwaną do ustosunkowania się na piśmie do sprzeciwu w terminie 14 dni licząc od daty doręczenia wezwania, w szczególności do zgłoszonego zarzutu przedawnienia roszczenia – pod rygorem zwrotu pisma. Zobowiązanie wraz z odpisem sprzeciwu zostało doręczone stronie powodowej w dniu 20 maja 2013 r. W dniu 6 czerwca 2013 r. strona powodowa złożyła odpowiedź na sprzeciw pozwanej.

Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 19 czerwca 2013 r. pismo zostało zwrócone na podstawie art. 207 § 7 k.p.c. albowiem zostało wniesione po zakreślonym terminie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 28 września 2007 r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A. umowę kredytu.

Dowód:

- Wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 6 sierpnia 2012 r. k. 25;

W dniu 6 sierpnia 2012 r. Bank (...) S.A. wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym stwierdzono, iż J. Ł. posiada wymagalne zadłużenie w wysokości 2 559,96 zł.

Dowód:

- Wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 6 sierpnia 2012 r. k. 25;

Pismem z dnia 9 lipca 2012 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 2 531,05 zł. Pismo zostało doręczone pozwanej w dniu 16 lipca 2012 r.

Dowód:

- Pismo z dnia 9 lipca 2012 r. k. 26;
- Potwierdzenie odbioru k. 30;

Sąd zważył co następuje

Powództwo okazało się bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z zawartej z pozwaną umowy kredytowej.

Pozwana wnosila natomiast o oddalenie powództwa w całości, zaprzeczając okolicznościom przytoczonym w pozwie, ponadto z ostrożności procesowej podniosła zarzut przedawnienia.

Wobec podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutów, na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania zarówno zasadności, jak i wysokości dochodzonego roszczenia (art. 6 k.c.) oraz obowiązek przedkładania stosownych dowodów na powyższe okoliczności (art. 232 k.p.c.). Obowiązkom tym strona powodowa, zdaniem Sądu, nie sprostała. Nie przedłożyła żadnych dokumentów w szczególności zaś umowy zawartej z pozwaną, które wskazywałyby na jakich warunkach został pozwanej udzielony kredyt, w jakim terminie powinna była spełnić świadczenie objęte umową czy też w jaki sposób naliczone zostały dochodzone pozwem należności.

W rozpoznawanej sprawie dla udowodnienia swojego roszczenia strona powodowa przedstawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych banku oraz wezwanie do zapłaty.

Z dokumentów tych wynika, iż w dniu 28 września 2007 r. zwarta została pomiędzy stronami umowa o kredyt oraz fakt, że w księgach rachunkowych banku widnieje zapis wskazujący, że zobowiązanie pozwanej wobec banku opiewa na kwotę 2 559,96 zł.

Z pism tych nie wynika jednak w jaki sposób strona powodowa wyliczyła żadaną kwotę. Strona powodowa nie zaferowała żadnych dowodów, na podstawie których Sąd mógłby poczynić ustalenia co do zasadności naliczenia odsetek, nie wskazała w szczególności od jakich kwot, za jaki okres i według jakiego oprocentowania odsetki zostały naliczone.

Strona powodowa nie przedłożyła też dowodów pozwalających zweryfikować tytuł i zasadność naliczenia opłat i prowizji.

Z tych też przyczyn powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

Na marginesie wskazać należy, iż dokument przedstawiony przez stronę powodową, w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych banku pomimo, iż został wymieniony przez ustawodawcę w katalogu dokumentów korzystających z mocy prawnej dokumentów urzędowych wskazanych w art. 95 ust. 1 ustawy Prawa Bankowe nie posiada takiej mocy w zakresie jakim dotyczy konsumentów. Przepis ten bowiem został uznany za niezgodny z Konstytucją w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta (wyrok TK z dnia 15 marca 2011 r. P 7/09, OTK-A 2011/2/12).

Tym samym nie znajdują w stosunku do niego zastosowania przepisy 244 i 252 k.p.c, dokumenty te zatem stanowią jedynie dokumenty prywatne. Skoro więc pozwana zakwestionowała zgodność z prawdą wskazanego tam oświadczenia banku ciężar wykazania prawdziwości twierdzeń zawartych w tym dokumencie obciążał powoda.

Z uwagi na fakt, iż Sąd na podstawie przedstawionych dowodów nie był w stanie określić daty wymagalności roszczeń strony powodowej nie było możliwe zweryfikowanie zasadności podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia.

Wskazać należy, iż dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd nie brał pod uwagę dokumentów przedstawionych przez stronę powodową w piśmie z dnia 6 czerwca 2013 r., gdyż pismo to zostało zwrócone zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 19 czerwca 2013 r., albowiem wniesione zostało po upływie wyznaczonego terminu.

Zarządzeniem z dnia 29 kwietnia 2013 r., doręczonym pełnomocnikowi strony powodowej w dniu 20 maja 2013 r., Przewodniczący zobowiązał pełnomocnika strony powodowej do ustosunkowania się na piśmie w terminie 14 dni licząc od dnia doręczenia wezwania pod rygorem zwrotu pisma. Wyznaczony termin upłynął zatem w dniu 4 czerwca 2013 r. Pełnomocnik strony powodowej złożył odpowiedź na sprzeciw dopiero w dniu 6 czerwca 2013 r., zatem już po upływie wyznaczonego terminu. Zgodnie z art. 207 § 3 k.p.c. Przewodniczący może zobowiązać strony do złożenia dalszych pism przygotowawczych, oznaczając porządek składania pism, termin, w którym należy je złożyć, i okoliczności, które mają być wyjaśnione. Stosownie zaś do treści art. 207 § 7 k.p.c. pismo przygotowawcze złożone z naruszeniem § 3 podlega zwrotowi.

Orzeczenie o kosztach znajdujące się w pkt II wyroku znajduje oparcie w art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Mając na uwadze, iż pozwana w całości wygrała sprawę należy jej się zwrot kosztów poniesionych kosztów. Na koszty te złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł oraz koszt opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.